

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/29540 en 07/29538 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 7 augustus 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 augustus 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn grieven klaagt de staatssecretaris onder andere dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht. In dat verband betoogt hij dat de vreemdeling geen medische informatie heeft ingebracht op basis waarvan kan worden beoordeeld of er in de periode die is verstreken na zijn tweede asielprocedure een in aanmerking te nemen verslechtering in zijn gezondheidstoestand heeft plaatsgevonden. Dat de vreemdeling zijn medische situatie wellicht uitgebreider onder woorden heeft gebracht rechtvaardigt niet, althans niet zonder meer, de conclusie dat sprake is van klachten van een grotere omvang dan wel van een andere aard.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 13 juli 2006 in zaak no. 200506456/1; JV 2006/397) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en

omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.1.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vreemdelingenwet 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing kan afdoen.

2.1.3. Bij besluit van 13 januari 2006 is een eerdere asielaanvraag van de vreemdeling afgewezen. Daarin heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) overwogen dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte bevindt omdat hij geen medische documenten heeft overgelegd ter ondersteuning van zijn verklaringen. Voorts heeft de minister in dat verband verwezen naar een medisch advies van dr. Poelman van 11 januari 2006. Het besluit van 13 januari 2006 is door de uitspraak van 1 februari 2006 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, in rechte onaantastbaar geworden.

2.2. De vreemdeling is naar aanleiding van zijn asielaanvraag van 18 juli 2007 op 20 juli 2007 door de staatssecretaris gehoord. De voorzieningenrechter heeft op basis van hetgeen de vreemdeling tijdens dat gehoor over zijn gezondheidstoestand heeft verklaard overwogen dat, nu de daarin genoemde klachten van grotere omvang en (deels) van andere aard zijn dan de klachten die de vreemdeling aan zijn eerdere aanvraag ten grondslag heeft gelegd, sprake is van nieuwe feiten. De voorzieningenrechter is daarbij voorbijgegaan aan het feit dat de vreemdeling zijn gestelde klachten op geen enkele wijze met documenten heeft gestaafd en heeft derhalve ten onrechte overwogen dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige in het hoger beroepschrift is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, nu de vreemdeling ook overigens aan zijn asielaanvraag geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd, het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 23 juli 2007 van de staatssecretaris alsnog ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 7 augustus 2007 in zaak nos. AWB 07/29540 en 07/29538;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

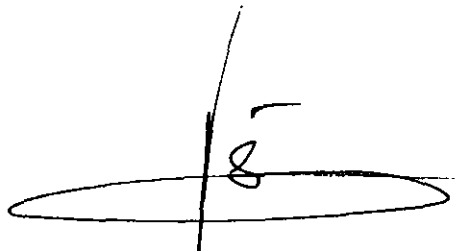
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 september 2007

307.

Verzonden: 20 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

G H

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 29540 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 29538 (beroep)

IND lokatie:			
Dossiernr:			
Uitd ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangst datum:	07 AUG. 2007		
Registratie in INDIS	naam mdw:	datum:	unit:
Invoer- controle	naam mdw:	datum:	unit:

uitspraak van de voorzieningenrechter van 7 augustus 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Chinese nationaliteit, verblijvende in
de Detentieboot te Rotterdam,
verzoeker,
gemachtigde: mr. A. Portier, advocaat te Arnhem,

tegen:

staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.A.B. Steijn, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 18 juli 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 23 juli 2007 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 23 juli 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 23 juli 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 31 juli 2007.
- 1.4 Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

zaaknummer: AWB 07 / 29540 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 29538 (beroep)

2

-
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (verder te noemen ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Verzoeker heeft ter onderbouwing van de onderhavige aanvraag - voor zover hier van belang - aangevoerd dat hij gelet op zijn psychische gesteldheid niet kan terugkeren naar China. Terugkeer naar China betekent volgens verzoeker een schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).
- 2.6 Ten aanzien van verzoekers beroep op artikel 3 EVRM heeft verweerder zich onder verwijzing naar jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) op het standpunt gesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van zeer uitzonderlijke omstandigheden, als bedoeld in die jurisprudentie. De medische stukken in het dossier bieden hiervoor geen aanknopingspunt. Verweerder onderkent dat verzoeker kampt met een ernstige psychiatrische problematiek. Dit is echter onvoldoende om schending van artikel 3 EVRM aannemelijk te achten. De stelling dat in China geen voorzieningen voorhanden zijn, is niet onderbouwd. Verweerder heeft ook verwezen naar het arrest van het Europees Hof voor de rechten van de mens (EHRM). Ook volgens het EHRM dient sprake te zijn van uitzonderlijke omstandigheden. Aangezien niet aannemelijk is gemaakt dat uitzetting van verzoeker zal leiden tot een acute medische noodsituatie waardoor sprake zou zijn van schending van artikel 3 EVRM, behoeft het Bureau Medische Advisering (BMA) niet om advies te worden gevraagd.
- 2.7 Verzoeker heeft hiertegen het volgende aangevoerd. Hij kon geen medische stukken overleggen omdat hij nimmer (langere tijd) in de reguliere opvang heeft verbleven en nu in detentie zit. Verweerder had het BMA om advies moeten vragen. Verweerder stelt ten onrechte dat verzoeker eerst aannemelijk moet maken dat hij in een medische noodsituatie verkeert, alvorens het BMA om advies wordt gevraagd. Volgens het advies van de GGD van 19 juli 2007 zou het medisch dossier uit het A2C opgevraagd moeten worden. Dit is niet gebeurd. Ondanks de voor verweerder gunstige adviezen van de GGD heeft een medewerker van de IND op 22 juli 2007 met de gemachtigde van verzoeker overleg gehad en gevraagd of toestemming wordt gegeven de rechtsbijstand verder vanuit de detentieboot te laten plaatsvinden, aangezien er indicaties zijn dat verzoeker een zelfmoordpoging zou doen. Van belang is verder dat uit de twee adviezen van de GGD blijkt dat verzoeker gezien moet worden door een psycholoog of psychiater.

zaaknummer: AWB 07 / 29540 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 29538 (beroep)

3

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.8 De voorzieningenrechter betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Verzoeker heeft op 2 februari 2004 een eerste asielaanvraag ingediend. Met de uitspraak van 19 mei 2004 (200401845/1) van de Afdeling is de afwijzing van deze aanvraag onherroepelijk geworden. Verzoeker heeft vervolgens op 9 januari 2006 een tweede asielaanvraag ingediend. Met de uitspraak van 1 februari 2006 (AWB 06/2951) van de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats Zutphen is de afwijzing van deze aanvraag onherroepelijk geworden. Op 18 juli 2007 heeft verzoeker zijn derde, onderhavige, asielaanvraag ingediend.
- 2.9 Indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, is de aanvrager ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.
- 2.10 De voorzieningenrechter beoordeelt ambtshalve of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden rechtvaardigen echter geen nieuwe rechterlijke beoordeling, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit.
- 2.11 Aan zijn tweede asielaanvraag heeft verzoeker ten grondslag gelegd dat hij last heeft van nachtmerries, maagklachten, slapeloosheid en zelfmoordgedachten.
- 2.12 Aan de onderhavige aanvraag heeft verzoeker ten grondslag gelegd dat:
- het een chaos is in zijn hoofd,
 - hij last heeft van angstgevoelens,
 - hij veel hoofdpijn heeft en stemmen in zijn hoofd hoort,
 - hij soms in de war is en niet weet waar hij is,
 - de wereld leeg voelt en hij zich verdrietig voelt,
 - hij soms hard schreeuwt,
 - hij bang is dat hij vermoord wordt,
 - hij zichzelf niet kan controleren,
 - hij soms 's nachts heel lang rende,
 - hij soms niet wist wat hij deed en overal ging plassen,
 - zijn klachten erger zijn geworden en nog steeds erger worden,
 - hij niet weet hoe lang hij het nog kan verdragen.
- 2.13 De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder deze klachten niet betwist heeft en heeft erkend dat sprake is van ernstige psychiatrische problematiek. Nu deze klachten van grotere omvang en (deels) andere aard zijn dan de klachten die verzoeker aan zijn eerdere asielaanvraag ten grondslag heeft gelegd, is naar het oordeel van de voorzieningenrechter sprake van nieuwe feiten. Nu niet geoordeeld kan worden dat op

zaaknummer: AWB 07 / 29540 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 29538 (beroep)

4

voorhand is uitgesloten dat deze nieuwe feiten kunnen afdoen aan het eerdere besluit, is sprake van nieuwe feiten in de zin van artikel 4:6 Awb.

- 2.14 Gelet op het vorenstaande is vervolgens de vraag aan de orde of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van schending van artikel 3 EVRM en verzoeker om die reden terecht geweigerd heeft een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vreemdelingenwet 2000 (Vw), te verlenen.
- 2.15 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend aan de vreemdeling die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde reden heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.
- 2.16 Bij de beoordeling gaat de voorzieningenrechter uit van de volgende feiten.
- 2.17 Bij brief van 19 juli 2007 heeft mr. M.M. Volwerk de IND op AC Schiphol bericht dat hij van verzoeker heeft vernomen dat hij al geruime tijd psychische klachten heeft en in het huis van bewaring regelmatig gesprekken met een psychiater heeft. Op 19 juli 2007 is verzoeker gezien door een arts van de GGD. In diens advies van dezelfde datum heeft deze geconcludeerd dat verzoeker gehoord kan worden. Daarbij heeft deze aangetekend dat, gelet op de medische situatie van verzoeker er sprake is van een noodzaak tot verwijzing naar, op termijn, een psychiater. Aanvullend is opgemerkt dat verzoeker een psychiatrische voorgeschiedenis heeft, hij op dit moment stabiel is en gehoord kan worden. Voorts is aangegeven dat bij klachten de medische dienst ingeschakeld dient te worden en dat de medische dienst het dossier bij het AZC dient te laten opvragen.
- Bij brief van 19 juli 2007 heeft mr. C.A.J.M. Snijders bericht dat de medische dienst van de Detentieboot Rotterdam verzoeker wekelijks ziet en dat verzoeker spreekt over een groot zwart gat en stemmen in zijn hoofd. Voorts is gesteld dat er wel een medisch advies is, maar dat ontoereikend is, omdat daaruit blijkt dat het medisch dossier nog moet worden opgevraagd. Verzoeker stelt dat hij in China zonder hulp en familie ten onder dreigt te gaan. Verzocht is het BMA om advies te vragen.
- Op 20 juli 2007 is verzoeker wederom gezien door een arts van de GGD. In het advies dat naar aanleiding daarvan is opgesteld staat vermeld dat verzoeker gehoord kan worden. Gelet op zijn medische situatie is er sprake van een noodzaak tot verwijzing naar, in de toekomst, een psycholoog. Aanvullend is opgemerkt dat een recept Oxazepam is verstrekt en dat verzoeker op de Detentieboot drie keer een psycholoog heeft gezien.
- Op 23 juli 2007 meldt mr. J. Broersen dat hij verzoeker de beschikking van verweerder heeft uitgelegd. Daarbij gaf verzoeker te kennen dat hij aan het eind van zijn latijn is en niet weet hoe lang hij zichzelf nog in de hand heeft. Ook degene die de beschikking aan verzoeker uitreikte alsmede de mensen van de beveiliging spraken tegen mr. Broersen hun bezorgdheid uit.
- Blijkens het verslag van nader gehoor dat op 20 en 21 juli 2007 plaatsvond, is tijdens het gehoor twee keer een pauze ingelast omdat verzoeker zich niet goed voelde. Verder blijkt uit het verslag dat verzoeker een aantal keer om kalmerende middelen heeft verzocht. Tenslotte komt uit dit verslag naar voren dat verzoeker de gehoorambtenaar wilde vertellen wat hij in het AZC van Maastricht heeft meegemaakt, maar de gehoorambtenaar dat niet wilde horen.

zaaknummer: AWB 07 / 29540 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 29538 (beroep)

5

-
- 2.18 Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling geldt voor een geslaagd beroep op artikel 3 EVRM in verband met gezondheidsproblemen, dat de vreemdeling zich bevindt in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte (waaronder psychiatrische aandoeningen), er geen medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig zijn en de vreemdeling in grote mate afhankelijk is van voorzieningen en opvang die hij in het uitzettende land al geruime tijd ontvangt.
- 2.19 Verweerder wordt gevolgd in zijn stelling dat het in beginsel aan verzoeker is om aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Dit laat evenwel onverlet dat verweerder op grond van artikel 3:2 Awb een eigen onderzoeksplicht heeft. Gelet op de door verzoeker naar voren gebrachte en door verweerder erkende (psychische) klachten alsmede de hierboven weergegeven feiten, zijn naar het oordeel van de voorzieningenrechter voldoende concrete aanwijzingen gegeven die er op duiden dat er ten aanzien van verzoeker sprake is van (ernstige) psychiatrische problematiek. Bij die stand van zaken heeft verweerder niet het bestreden besluit kunnen nemen zonder nader onderzoek in te doen stellen naar de psychische gezondheidstoestand van verzoeker. Het vorenstaande geldt temeer, nu de GGD-arts, gelet op het advies van 19 juli 2007, het kennelijk nodig achtte dat nadere informatie over verzoekers medische situatie werd ingewonnen.
- 2.20 De stelling van verweerder ter zitting dat uit de adviezen van de GGD niet blijkt dat sprake is van een reëel risico op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM leidt niet tot een ander oordeel. Uit die adviezen valt niet af te leiden dat de betreffende artsen van de GGD verzoekers medische situatie in het kader van mogelijke schending van artikel 3 EVRM hebben beoordeeld.
- 2.21 Gelet op het voorgaande heeft verweerder zijn standpunt dat verzoeker bij terugkeer geen reëel risico op schending van artikel 3 EVRM loopt, onvoldoende gemotiveerd.
- 2.22 De voorzieningenrechter zal het beroep gegrond verklaren. Het bestreden besluit is in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.
- 2.23 De voorzieningenrechter zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.24 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.25 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die verzoeker heeft gemaakt en de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 322,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 1). Omdat aan verzoeker een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, worden deze bedragen ingevolge artikel 8:75, tweede lid, Awb betaald aan de griffier.

zaaknummer: AWB 07 / 29540 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 29538 (beroep)

6

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op de aanvraag van 18 juli 2007;
- 3.4 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.5 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 644,- te betalen aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening en € 322,- in verband met het beroep.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greeuw, voorzieningenrechter, en op 7 augustus 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. E.E. Manhoef, griffier.

De griffier is verhinderd te tekenen.

Afschrift verzonden op: 07 AUG. 2007

Coll: *Sc*

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift.

De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Kantoren Stichtage
Koningin Julianaplein 10
2595 AA Den Haag

Postbus 11756
2502 AT Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

Pels Rijcken
& Droogleever
Fortuijn *advocaten*
en notarissen

H

Bezorgen

De Hoogedelgestrenge Heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 AUG 2007	
ZAAKNR.	200705788/1W2
AAN:	12
BEHANDELD: DD:	PAR:

onze ref. GH/MvM/51009330
uw ref. -
inzake SvJ /

G.M.H. Hoogvliet
advocaat
t (070) 515 37 03
f (070) 515 30 91
gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl

14 augustus 2007

Hoogedelgestrenge heer,

Namens de staatssecretaris van Justitie, die voor deze zaak domicilie kiest te mijnen kantore, zend ik U hierbij een hogerberoepsschrift in bovengenoemde zaak.

Een exemplaar van dit beroepsschrift, alsmede een kopie van deze brief zend ik per gewone post aan de gemachtigde van de vreemdeling in de beroepsprocedure, mevrouw mr. A. Portier.

Met de meeste hoogachting,

G.M.H. Hoogvliet

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Schedeldoekshaven 100, 2511 EX

Den Haag)

a p p e l l a n t

gemachtigde: mr. G.M.H. Hoogvliet,

advocaat te Den Haag

(postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

laatstelijk verblijvende te

v e r w e e r d e r,

gemachtigde: mr. A. Portier,

advocaat te Arnhem

(postbus 364, 6800 AJ Arnhem)

1 Achtergronden

- 1.1 Appellant, verder te noemen de staatssecretaris, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem, van 7 augustus 2007, op diezelfde datum door de rechtbank verzonden (Awb 07/29538).

Een kopie van de bestreden uitspraak is als **bijlage 1** aangehecht.

- 1.2 In de bestreden uitspraak is het beroep van verweerder van 23 juli 2007 gegrond verklaard, is het besluit van diezelfde datum vernietigd, is de staatssecretaris opgedragen een nieuw besluit te nemen op de (derde) asielaanvraag van 18 juli 2007 en is – kort gezegd – een kostenveroordeling ten laste van de Staat der Nederlanden uitgesproken.
- 1.3 Bij beschikking van 23 juli 2007 is de derde aanvraag van verweerder tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ex artikel 28 Vw 2000 afgewezen op grond van artikel 4:6 van de Awb.
- 1.4 De staatssecretaris kan zich met (onderdelen van) genoemde uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep. De staatssecretaris zal zijn grieven in het navolgende verwoorden en toelichten.

2 Grieven

- 2.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 2.13:

“Nu deze klachten van grotere omvang en (deels) van andere aard zijn dan de klachten die verzoeker aan zijn eerdere asielaanvraag ten grondslag heeft gelegd, is naar het oordeel van de voorzieningenrechter sprake van nieuwe feiten. Nu niet geoordeeld kan worden dat op voorhand is uitgesloten dat deze nieuwe feiten kunnen afdoen aan het eerdere besluit, is sprake van nieuwe feiten in de zin van artikel 4:6 Awb.”

- 2.2 In rov. 2.19 stelt de rechtbank terecht dat de staatssecretaris kan worden gevolgd in de stelling dat het in beginsel aan verweerder is om aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Vervolgens overweegt de rechtbank echter ten onrechte:

“Dit laat evenwel onverlet dat verweerder op grond van artikel 3:2 Awb een eigen onderzoeksplicht heeft. Gelet op de door verzoeker naar voren gebrachte en door verweerder erkende (psychische) klachten alsmede de hierboven weergegeven feiten, zijn naar het oordeel van de voorzieningenrechter voldoende concrete aanwijzingen gegeven die erop duiden dat er ten aanzien van verzoeker sprake is van (ernstige) psychiatrische problematiek. Bij die stand van zaken heeft verweerder niet

het bestreden besluit kunnen nemen zonder nader onderzoek in te doen stellen naar de psychische gezondheidstoestand van verzoeker. Het vorenstaande geldt temeer, nu de GGD-arts, gelet op het advies van 19 juli 2007, het kennelijk nodig achtte dat nadere informatie over verzoekers medische situatie werd ingewonnen."

- 2.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 2.20:

"De stelling van verweerder ter zitting dat uit de adviezen van de GGD niet blijkt dat sprake is van een reëel risico op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM leidt niet tot een ander oordeel. Uit die adviezen valt niet af te leiden dat de betreffende artsen van de GGD verzoekers medische situatie in het kader van mogelijke schending van artikel 3 EVRM hebben beoordeeld."

- 2.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 2.21:

"Gelet op het voorgaande heeft verweerder zijn standpunt dat verzoeker bij terugkeer geen reëel risico op schending van artikel 3 EVRM loopt, onvoldoende gemotiveerd."

- 2.5 Gegrondbevinding van de bezwaren van de staatssecretaris vities ook rov. 2.22, 2.23 en 2.25, voorzover het de proceskostenveroordeling in beroep betreft.

3 Aanvulling en toelichting

- 3.1 Naar aanleiding van het in rov. 2.13 overwogene wordt opgemerkt dat verweerder in de tweede asielpcedure een beroep heeft gedaan op medische aspecten. In dat kader is naar voren gebracht dat verweerder vaak denkt aan zelfmoord, niet kan slapen, soms wakker wordt van de nachtmerries, medicijnen slikt voor zijn maag en bij honger een stekende pijn vanuit zijn maag naar zijn borst voelt. In de beschikking van 13 januari 2006 is op die aspecten ingegaan. Daarbij is verwezen naar de jurisprudentie van het EHRM en van Uw Afdeling waaruit – kort samengevat – voortvloeit dat medische omstandigheden slechts in zeer uitzonderlijke gevallen kunnen leiden tot de conclusie dat verwijdering naar het land van herkomst strijd met artikel 3 EVRM oplevert. In dat kader is overwogen dat verweerder niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn situatie is te scharen onder het terzake ontwikkelde criterium, in welk verband is opgemerkt dat verweerder geen medische documenten heeft overgelegd ter ondersteuning van zijn verklaringen. Voorts is daarbij verwezen naar een medisch advies van 11 januari 2006. Uit de uitspraak van de rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, van 1 februari 2006 blijkt dat de rechtbank naar aanleiding van de gestelde medische problemen een beslissing heeft gegeven in die zin, dat niet is gebleken van bijzondere en individuele feiten en omstandigheden die, in verband met verzoekers beroep op artikel 3 EVRM, nopen tot het oordeel dat het toetsingskader dat door de rechtbank is vermeld in de rov's 2.3 en 2.4 zou moeten worden verlaten. Aandacht is voorts besteed aan de medische verklaring van 11

januari 2006 waaruit blijkt dat geen sprake is van een psychiatrische problematiek die acute verwijzing naar een psychiater op de kortst mogelijke termijn noodzakelijk maakt.

- 3.2 Ook in de onderhavige procedure heeft verweerder zich (uiteindelijk; zie de gang van zaken tijdens het gehoor van 20 juli 2007) beroepen op zijn psychische gesteldheid. Van zijn zijde is (wederom) geen medische informatie in het geding gebracht op basis waarvan zou kunnen worden beoordeeld of er – objectief gezien – in de periode die verstreken is na de tweede procedure een in aanmerking te nemen verslechtering in zijn gezondheidstoestand zou hebben plaatsgevonden, zodanig dat van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb kan worden gesproken. Dat verweerder in de derde procedure in dit kader wellicht zijn gestelde medische situatie uitgebreider onder woorden heeft gebracht, zoals gecapituleerd in rov. 2.12, rechtvaardigt niet, althans niet zonder meer, de conclusie dat dus sprake is van klachten van een grotere omvang c.q. van andere aard, zoals door de rechtbank aangenomen. Door het niet verschaffen van relevante informatie heeft verweerder het appelland in feite niet mogelijk gemaakt te beoordelen of en in hoeverre sprake is van een relevante wijziging in dit opzicht. Hoe de rechtbank wel tot die beoordeling is kunnen komen is niet aanstonds duidelijk.
- 3.3 Voorzover er van zou moeten worden uitgegaan dat, althans ten aanzien van de gestelde medische aspecten, sprake is van nova, is de staatssecretaris van mening dat de rechtbank ten onrechte in de omstandigheden van dit geval op grond van artikel 3:2 Awb reeds een op de staatssecretaris rustende onderzoeksplicht aanwezig heeft geacht.
- 3.4 Indien een beroep wordt gedaan op medische omstandigheden is uitgangspunt dat het niet de bedoeling is dat niet-medisch gekwalificeerde ambtenaren van de IND zich een eigenstandig medisch oordeel vormen. Om die reden kan in voorkomend geval de medisch adviseur van het BMA worden ingeschakeld.

Vgl:

- onderdeel B8/4.1 Vc 2000.

- 3.5 Dit uitgangspunt geldt mutatis mutandis in asielprocedures als er een beroep op wordt gedaan dat verwijdering in het licht van de medische situatie schending van artikel 3 EVRM zou (kunnen) opleveren.
- 3.6 Uitgangspunt is echter ook dat niet reeds de enkele stelling dat sprake is van medische problemen noodzaakt tot inschakeling van de medisch adviseur. Onder meer uit Uw jurisprudentie blijkt dat de toets in het kader van artikel 3 EVRM, gerelateerd aan medische aspecten, strikt is. Alleen onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, kan gebrek aan medische voorzieningen en

sociale opvang bij uitzetting leiden tot schending van artikel 3 EVRM. In de praktijk wordt in voorkomend geval het BMA ingeschakeld indien medische stukken door de vreemdeling zijn overgelegd en op grond daarvan niet op voorhand kan worden uitgesloten dat sprake is van dergelijke uitzonderlijke omstandigheden en dat het gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang bij uitzetting zou kunnen leiden tot schending van artikel 3 EVRM. In het onderhavige geval doet die situatie zich naar de mening van de staatssecretaris echter niet voor. Door verweerder zijn geen medische stukken ingebracht. Ook overigens ontbreekt een relevante onderbouwing in het licht van de op grond van eerder bedoeld criterium relevante aspecten.

- 3.7 Indien reeds onder omstandigheden als in deze procedure aan de orde op de staatssecretaris een onderzoeksplicht zou (komen te) rusten, zou dat in de praktijk betekenen dat veel vaker dan reeds thans het geval is het BMA zal moeten worden ingeschakeld. Nu in asielprocedures uitgangspunt is dat, zoals de rechtbank terecht voorop stelt, de vreemdeling zijn stellingen aannemelijk moet maken, had van verweerder verwacht mogen worden dat hij zijn psychische problemen zou hebben onderbouwd met overlegging van medische stukken. Dat heeft hij echter nagelaten. Ook informatie over (het ontbreken van) behandelmogelijkheden is niet ingebracht.
- 3.8 De omstandigheid dat namens verweerder bij brief van 19 juli 2007 is gesteld dat verweerder al geruime tijd psychische klachten heeft en regelmatig gesprekken zou hebben gevoerd met een psychiater, hetgeen wellicht invloed zou kunnen hebben op het verloop van het verblijf van verweerder en het feit dat, mede naar aanleiding daarvan, advies aan de GGD is gevraagd doen daaraan niet af. Uit het advies van 19 juli 2007 van een GGD-arts blijkt dat de medische situatie niet in de weg stond aan het afleggen van coherente verklaringen en dat betrokkene beseft dat zijn verklaringen zouden worden betrokken bij de beoordeling van de asielaanvraag. Er was – kort gezegd – geen aanleiding de behandeling van de derde asielaanvraag niet in het AC te doen plaatsvinden. Dat is gesteld dat op termijn verwijzing naar een psychiater nodig is, betekent niet dat, anders dan overigens in de tweede procedure is overwogen, sprake was van een psychiatrische problematiek die acute verwijzing naar een psychiater op de kortst mogelijke termijn noodzakelijk maakte. Dat de GGD-arts bij wege van aanvullende opmerking heeft aangegeven dat het dossier bij het AZC moet worden opgevraagd doet aan het voorgaande evenmin af. Vanuit het oogpunt van de arts is het logisch dat, als een vreemdeling stelt een medische voorgeschiedenis te hebben, de arts van die voorgeschiedenis wil kennisnemen. Het wil de staatssecretaris voorkomen dat de rechtbank aan dit specifieke aspect te veel gewicht heeft toegekend.
- 3.9 Blijkens het GGD-advies van 20 juli 2007 was er wederom geen acute noodzaak tot verwijzing naar, dit keer, een psycholoog. In laatst genoemd advies wordt overigens ook opgemerkt dat verweerder op de detentieboot driemaal is gezien door een

psycholoog.

- 3.10 Op basis van de medische informatie die zich in het dossier bevindt en die niet door verweerder is ingebracht, kan naar de mening van de staatssecretaris niet worden geconcludeerd dat verweerder in zodanige mate aan zijn onderbouwingplicht heeft voldaan dat het vervolgens aan de staatssecretaris is om nader onderzoek te verrichten, in dit geval door inschakeling van het BMA. In de visie van de staatssecretaris legt de rechtbank het omslagpunt terzake aanzienlijk te vroeg.
- 3.11 In het bestreden besluit is terecht overwogen – zonder dat overigens kan worden aangenomen dat met de desbetreffende passage is beoogd een medische diagnose weer te geven – dat de enkele onderkenning dat sprake is van een psychiatrisch ziektebeeld onvoldoende is.

Vergelijk:

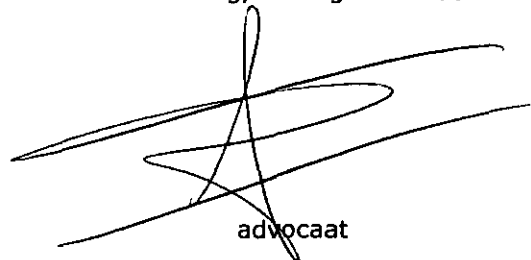
- EHRM 29 juni 2004, JV 2004, 371.

Terecht is in het bestreden besluit gesteld dat geenszins aannemelijk is gemaakt dat betrokkene zich bevindt in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte (psychiatrische aandoeningen daaronder begrepen), er geen medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig zijn en hij in grote mate afhankelijk is van voorzieningen en opvang die hij in het uitzettende land al geruime tijd ontvangt. Evenzeer terecht is opgemerkt dat de stelling dat geen medische en sociale voorzieningen in China voor handen zijn op geen enkele wijze is onderbouwd. Dit alles heeft de rechtbank naar de mening van de staatssecretaris miskend.

4 Conclusie

- 4.1 De staatssecretaris meent dat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.
- 4.2 Geconcludeerd wordt tot vernietiging van de bestreden uitspraak en het alsnog ongegrond verklaren van het inleidend beroep.

Den Haag, 14 augustus 2007

advocaat

behandeld door	mr. G.M.H. Hoogvliet
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 37 03
fax	(070) 515 30 91
e-mail	gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009330
referentie	IND-0402.02.0054